

PROP DE VOSALTRES

II Jornada Mundial dels Pobres

Benvolguts diocesans:

Les iniciatives que promou el papa Francesc no deixen indiferent ningú. A molts els entusiasma comprovar la seva enorme preocupació pels grans problemes del nostre món i volen seguir les seves orientacions per fer-lo més fràter i més just. Uns altres els rebutgen, per l'única raó que qui les promou no posseeix autoritat tècnica sobre la matèria en qüestió. La iniciativa que avui comentem qüestiona molts dels nostres plantejaments. Mereix ser acceptada, recolzada i publicitada amb profusió pels qui pretenen millorar l'ésser humà i fer més habitable el món en general i la nostra pròpia societat en concret.

Aquest diumenge l'Església celebra la **Jornada Mundial dels Pobres**. És la segona que promou el Papa amb un missatge que ha titulat «**Quan els pobres invoquen el Senyor, els escolta**». Són paraules del salm 34, amb una gran força d'interpel·lació cap a tots nosaltres, que en ocasions ens mostrem poc convençuts de l'enunciat. El logotip que acompanya el cartell mostra una gran porta en la que un individu, quan entra, és rebut cordialment per un altre. Sembla senyalar a l'Església, oberta i receptora, que acull a qui ho necessita i l'acompanya en el seu interior. Són dues siluetes de contorns semblants que remarquen la igualtat d'uns i altres. O millor diríem la preocupació per les desigualtats existents en el nostre món i la perseverança per lluitar junts contra elles.

El Missatge papal ens dona molta llum per a la celebració d'avui. Comença afirmant que «les pa-

raules del salmista es tornen també nostres a partir del moment en què som cridats a trobar les situacions diverses de sofriment i marginació en les que viuen tants germans i germanes, que habitualment designem amb el terme general de «pobres». Segueix amb la referència fonamental al

Senyor «que no és aliè a la condició de pobresa i sap a la perfecció com escoltar a aquells que busquen refugi i consol en ell amb el cor destrossat per la tristesa, la soledat i l'exclusió».

El salm citat descriu amb tres verbs l'actitud del pobre i la seva relació amb Déu. «Invocar», ho fa algú, i nosaltres estem cridats a fer un examen seriós de consciència per comprovar si som capaços d'escoltar-lo.

«Ecoltar». La resposta del Senyor és una participació plena d'amor davant la condició del pobre, i ho demostra al llarg de la història d'Israel. Aquesta jornada pretén ser una petita resposta de l'Església dirigida als pobres, que no pensin que el seu crit s'ha perdut. Pot ser un signe de proximitat pels qui passen necessitat.

El tercer verb és «alliberar». El Senyor ha posat al pobre en un «lloc espaiós», que equival, amb una encertada comparació bíblica, a alliberar-lo de la xarxa del caçador, a allunyar-lo de la trampa. «La salvació de Déu adopta la forma d'una mà estesa cap al pobre.»

Acaba invitant tothom a viure aquesta jornada com un moment privilegiat d'autèntica i renovada evangelització. Els pobres ens mostren la bellesa i la radicalitat de l'Evangeli; fem un esforç de proximitat amb els més necessitats de la nostra atenció i, també, de coherència amb la paraula i els fets de Jesús.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

L'arxiprestat Perifèria reflexiona sobre les Benaurances

Un grup de 20 persones, representants de les parròquies de l'arxiprestat Perifèria, es van reunir el passat dijous 18 d'octubre al vespre, als locals parroquials de Sant Agustí de la Bordeta. Va ser una estona de formació sobre l'Exhortació Apostòlica del papa Francesc *Gaudete et Exsultate*. Atès que el temps no permetia fer tot el document, la sessió es va centrar sobre les benaurances recollides al capítol III. Aques-

ta es va iniciar amb el cant «Benaürats seran» com a pregària, seguida d'una reflexió sobre les benaurances, que tothom va poder seguir en un audiovisual preparat per a l'ocasió. A continuació es va fer el treball per grups sobre el tema, les aportacions dels quals, juntament amb el material que es va fer servir, es faran arribar a les parròquies de l'arxiprestat com a material per a la reflexió dels diferents grups parroquials.

El pare salesià Jordi Clot va ser l'encarregat d'impartir la formació. Un material que es farà arribar a les parròquies és el missatge del Papa Francesc amb motiu de la II Jornada Mundial dels Pobres que tothom qui el vulgui consultar el té al seu abast a la web del Bisbat. Aquest arxiprestat organitza de forma periòdica sessions de formació obertes a tots els feligresos.

Per últim, es van recordar dues dates a tenir presents en les activitats

parroquials: 18 de novembre: II Jornada Mundial dels Pobres, i 9 de febrer: sopar de solidaritat amb Mans Unides.

Conxita López Torres

CERCA DE VOSOTROS

II Jornada Mundial de los Pobres

Queridos diocesanos:

Las iniciativas que promueve el papa Francisco no dejan a nadie indiferente. A muchos, les entusiasma comprobar su enorme preocupación por los grandes problemas de nuestro mundo y quieren seguir sus orientaciones para hacerlo más fraterno y justo. Otros los rechazan, por la mera razón de que quien las promueve no posee autoridad técnica sobre la materia en cuestión. La iniciativa que hoy comentamos cuestiona muchos de nuestros planteamientos. Merece ser aceptada, apoyada y publicitada con profusión por quienes pretenden mejorar al ser humano y hacer más habitable el mundo en general y nuestra propia sociedad concreta.

En este domingo la Iglesia celebra la **Jornada Mundial de los Pobres**. Es la segunda que promueve el Papa, con un mensaje que ha titulado «**Este pobre gritó y el Señor lo escuchó**». Son palabras del salmo 34, con una gran fuerza interpelante hacia todos nosotros, que en ocasiones nos mostramos poco convencidos del enunciado. El logo que acompaña el cartel muestra una gran puerta en la que un individuo, al entrar, es recibido cordialmente por otro. Parece señalar a la Iglesia, abierta y receptora, que acoge a quien lo necesita y lo acompaña a su interior. Son dos siluetas de parecidos contornos que remarcan la igualdad de unos y otros. O mejor, la preocupación por las desigualdades existentes en nuestro mundo y el empeño por luchar juntos contra ellas.

El Mensaje papal nos da mucha luz para la celebración de hoy. Empieza afirmando que «las palabras del salmista las hacemos nuestras desde el momento en el que también nosotros estamos llamados a ir al encuentro de las diversas situaciones de sufrimiento y marginación de tantos hermanos y hermanas, y que designamos con el término general de “pobres”». Sigue con la referencia fundamental al Señor, «que no es ajeno a la condición de pobreza y sabe a la perfección cómo escuchar a aquellos que buscan refugio y consuelo en él con el corazón destrozado por la tristeza, la soledad y la exclusión».

El salmo citado describe con tres verbos la actitud del pobre y su relación con Dios. «Gritar». Alguien grita, y estamos llamados a hacer un serio examen de conciencia para comprobar si somos capaces de escuchar este grito.

«Responder». La respuesta del Señor es una participación llena de amor ante la condición del pobre, y lo demuestra a lo largo de la historia de Israel. Esta jornada pretende ser una pequeña respuesta de la Iglesia dirigida a los pobres para que no piensen que su grito se ha perdido. Puede ser un signo de cercanía para cuantos pasan necesidad.

El tercer verbo es «liberar». El Señor ha puesto al pobre en un «lugar espacioso», que equivale, con una acertada comparación bíblica, a liberarlo de la red del cazador, a alejarlo de la trampa tendida. «La salvación de Dios adopta la forma de una mano tendida hacia el pobre.»

Acaba invitando a todos a vivir esta jornada como un momento privilegiado de auténtica y renovada evangelización. Los pobres nos muestran la belleza y la radicalidad del Evangelio; hagamos un esfuerzo de cercanía con los más necesitados de nuestra atención y, también, de coherencia con la palabra y los hechos de Jesús.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Primera reunió del curs de la Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa i Social

El passat 15 d'octubre va tenir lloc la primera reunió del curs de la Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa i Social del Bisbat de Lleida, a la seu de Càritas Diocesana de Lleida. Els participants en la trobada van decidir els temes a tractar durant el curs 2018-2019, posant especial incidència en el fet migratori i la infància. També es van preparar iniciatives en motiu de la II Jornada Mundial dels Pobres, convocada pel papa Francesc per al 18 de novembre. A més, es va reflexionar sobre qüestions organitzatives de la xarxa. I en la mateixa línia, la reunió va servir per posar al dia la feina de les diferents comissions.

En l'actualitat formen part de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Ac-

ció Caritativa i Social un total de 17 entitats: Arrels-Sant Ignasi, Càritas, Fundació Jaume Rubió i Rubió, Centre d'Orientació Familiar (COF), CIJCA, Comunitat Marista, Salesians Sant Jordi-PES Lleida, Esclat Santa Teresina, Llar Mare Esperança, Mans Unides, Obra Mercedària, Pastoral de Migracions, Pa de Sant Antoni, Pro-

jecte Solidari Mare Fèlix de la Parròquia de Sant Martí, Centre Assistencial Sant Joan de Déu, Voluntariat Vicencià, Justícia i Pau i la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom (Llars del Seminari). Totes elles s'aixopluguen en aquesta xarxa per coordinar les seves accions i així aprofitar millor les seves sinergies.

El bisbe del Sínode d'Ucraïna visita la comunitat greco-catòlica lleidatana

El bisbe del Sínode d'Ucraïna, Mons. Milyan, va presidir el passat diumenge 21 d'octubre l'eucaristia de la comunitat greco-catòlica de la nostra diòcesi a l'Església de la Sang. Aquest s'emmarca en la visita a Lleida del prelat encarregat de visitar els emigrants i sacerdots del seu país. El bisbe Salvador també es va fer present abans

de començar la celebració eucarística per saludar-lo, així com a tota la comunitat reunida. Aquesta fa quasi tres anys que es reuneixen en aquesta església. El P. Taras Kogut va concelebrar la missa. La comunitat té cura del temple i també s'encarrega de recollir roba i altres coses que puguin necessitar en el seu país d'origen. A més a més, també fan catequesi i classes de llengua ucraïnesa per als més petits. El passat dijous 18 d'octubre, el nostre Bisbe va rebre el Prelat a la seu del Bisbat per tractar sobre la comunitat greco-catòlica i la diòcesi de Lleida que els ha acollit. Cal recordar que l'any 2016 el papa Francesc va crear l'ordinariat per als fidels del ritus oriental a Espanya. La nostra és una de les vuit diòcesis que acull una comunitat d'aquest ritus. Aquesta comunitat és una de les vint-i-quatre Esglésies *sui iuris* (de propi dret), i també la més nombrosa de les Esglésies orientals catòliques. Segueix el ritual bizantí, utilitzant l'eslau eclesiàstic com a llengua litúrgica i l'ucraïnès com a llengua auxiliar.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Sense el dret a la instrucció no hi ha plena llibertat, que és la que permet a cada persona ser actor del seu propi destí» (7 de setembre).

@Pontifex: «Que la Verge Maria ens ajudi a abandonar-nos amb joia al disseny de Déu sobre la nostra vida» (8 de setembre).

@Pontifex: «Deixem-nos envoltar d'una relació d'amor amb Jesús i serem capaços de fer bones obres que deixin aroma d'Evangelí» (11 de setembre).

@Pontifex: «Jesús va baixar a la terra per fer-nos pujar al cel: aquest és el misteri de la Creu» (11 de setembre).

Formació missionera i Vetlles de Pregària per celebrar el Domund

En motiu de la Jornada del DOMUND, la Delegació de Missions de la nostra diòcesi va organitzar, a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana, uns tallers de formació missionera. Hi van participar una vintena de catequistes, professors de religió i animadors de comunitat. Els assistents van aprofundir en la dimensió missionera de l'Església, en el sentit que tots estem cridats a ser missioners allà on siguem. També es va ressaltar la necessitat de donar a conèixer el significat de la missió *ad gentes* (a tots els pobles), fent-nos més conscients del sentit comunitari i universal de l'Església.

Així mateix, la delegació de Missions de Lleida amb col·laboració de les parròquies, rectors, catequistes, diaques, animadors de comunitat i laics, va impulsar vetlles de pregària en diverses parròquies de la diòcesi. Es van celebrar cinc vetlles de pregària, dues a la ciutat de Lleida, a les parròquies de la Mare de Déu de Montserrat i de Santa Teresa Jornet, i les altres, a les parròquies d'Alcarràs, la Granja d'Escarp i les Borges Blanques. En ca-

da una de les vetlles de pregària es va fer un record de tots els missioners que un dia van deixar casa seva per sortir cap als altres, a països llunyans, per donar a conèixer Jesucrist.

Clam pels refugiats en el segon Cercle del Silenci

La Comissió Diocesana d'Acollida a Refugiats (CODIAR) va organitzar el passat 20 d'octubre la segona edició del Cercle del Silenci,

a la Plaça Paeria de Lleida. Aquesta és una iniciativa en solidaritat amb les persones migrades i refugiades. Una trentena de persones, entre elles

diversos regidors de la Paeria, hi van participar. L'acte va començar amb cinc minuts de silenci, després dels quals es va llegir un text en record de la situació dels milers de persones que es veuen obligades a abandonar els seus països d'origen per poder viure amb dignitat. Després de cinc minuts més de silenci, es va donar per tancat l'acte. La propera edició del Cercle del Silenci serà el dia 16 de novembre, i anirà a càrrec del Col·legi Episcopal. Els «cercles de silenci» volen ser un gest pacífic per denunciar la vulneració dels drets de les persones immigrants i per ajudar a prendre consciència de la seva situació arreu del món.

REFLEXIONS

UN MAR D'EMOCIONS

L'amistat, la mútua benvolença (i III)

L'amic pot dir les veritats que dolen, perquè coneixem la seva intenció; sabem que la seva finalitat és el bé i sabem que, fins i tot, quan un sigui bescantat per tot el món, quan el dit acusador de la gent pesi sobre ell, l'amic serà al seu costat, perquè el que és propi de l'amic és ser-hi.

Exacte. Ser-hi: Aquesta és l'expressió. L'amic hi és quan tot va bé i quan tot s'esfondra. Sap ser-hi quan es festeja la vida, però també quan la mort ha visitat l'espai íntim.

L'amic és el que hi és. Hi és sense demanar-li; hi és sense passar el platet; hi és perquè sent el deure interior de ser-hi. Hi és, discretament, sense fer soroll, sense estridències, a peu de llit, a l'altra banda del telèfon, en les hores de temença, quan tots han marxat i no queda ningú. Allí està l'amic.

És la proximitat del cor el que fa gran un amic; el tracte confidencial, el poder comptar-hi incondicionalment, és aquesta confiança la que eixampla els límits de la conversa més enllà del que és estipulat i permet transgredir la litúrgia de la cortesia social.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

- Divendres, 23 de novembre.** De 19 a 21 h, seminari «Inculturació de l'Evangeli en la cultura postmillenial», a càrrec de Mn. Bruno Bérchez, a l'IREL.
- Dissabte, 24 de novembre.**
 - De 10.30 a 13 h, segueix el seminari a càrrec de Mn. Bruno Bérchez, a l'IREL.
 - A les 17 h, Formació Missionera i Taller de sembradors d'estels. Organitzat per OMP i Delegació de Catequesi, a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana.
 - A les 19 h, confirmacions a la Parròquia de Sant Bartomeu d'Alpicat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 19. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Ap 1,1-4; 2,1-5a / Sl 1 / Lc 18,35-43]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdiel, profeta (s. V aC).
- 20. ■ Dimarts** [Ap 3,1-6.14-22 / Sl 14 / Lc 19,1-10]. ■ **Sant Feliu de Llobregat:** beates Isabel Ferrer i Sabrià i companyes, verges i màrtirs. Sant Octavi i Adventor, soldats màrtirs; sant Benigne, bisbe i màrtir (s. II); santa Silva, verge i màrtir.
- 21. □ Dimecres** [Ap 4,1-11 / Sl 150 / Lc 19,11-28]. Presentació de

la Benaurada Verge Maria, al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, màrtirs.

22. ■ Dijous [Ap 5,1-10 / Sl 149 / Lc 19,41-44]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ Divendres [Ap 10,8-11 / Sl 118 / Lc 19,45-48]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia,

vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Dissabte [Ap 11,4-12 / Sl 143 / Lc 20,27-40]. Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys, mrs., a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III).

25. □ Diumenge vinent, Solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (lit. hores: de la Solemnitat) [Dn 7,13-14 / Sl 92 / Ap 1,5-8 / Jo 18,33b-37]. Santa Caterina, verge i màrtir d'Alexandria, titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs.

Diumenge XXXIII de durant l'any (B)

COMENTARI

Castigaré la depravació del món i posaré fi a l'orgull dels altius

Amb el llibre de *Daniel* entra a la Bíblia un nou gènere literari —l'apocalíptica— on conflueixen diversos estils anteriors (narratiu, profètic, sapiencial). El llibre fa al·lusió a la 2a època hel·lenística (200-142 aC) quan Antíoc IV Epífanes prohibeix el culte jueu dedicant el Temple a Zeus Olímpic i assassinant molts fidels.

La gran visió final dels cp. 10-12 canta la Salvació del Poble de Déu, que són *tots els inscrits en el Llibre*.

La secció 12,1s és l'enunciat més antic de fe en la resurrecció. Dins una Revelació progressiva, encara parla només de resurrecció dels *fills del seu Poble* incloent-hi (a més dels morts en la lluita macabea) *els qui hauran conduït el Poble pel bon camí*.

El tractat d'Heb contempla Crist sacerdot que, *amb una sola oblació, ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats*. Tot i que la paraula «salvació» no surt al cp. 10, sí abunda el seu contingut amb terminologia d'àmbit cultual.

Esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus: amb paraules del messiànic *Sal 110*, es fa al·lusió a la Parusia quan el Messies Sacerdot salvarà definitivament *els qui havien de ser santificats*.

A més del Discurs en paràboles al cp. 4, l'altre gran discurs de Jesús en Mc és al cp. 13. El marc ambiental és al v. 3 amb Jesús *enfrontat al Temple*, preludi del gran anunci: *Tot això serà enderroc; no quedarà pedra sobre pedra*. Amb 21 Imperatius el Discurs té un to exhortatiu amb context d'esperança escatològica.

El v. 24 comença de fet amb un «però» que marca el canvi de perspectiva: arriba la intervenció definitiva de Déu posant fi a les maquinacions de l'Adversari.

La *tribulació*, obra del Maligne, no té la darrera paraula sinó que després de la tribulació *el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel*. Llenguatge simbòlic amb expressions d'*Is 13,10* que anuncia la caiguda dels poderosos i malvats, instal·lats «*dalt al cel*», lloc exclusiu de Déu.

Qui viu adorant *malvats i altius* situats al lloc de Déu (*sol, lluna, estels*) no pot veure el Fill de l'home venint entre els núvols del cel amb gran poder i majestat.

Mn. José Luis Arín

► Lectura de la profecia de Daniel (Dn 12,1-3)

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins a aquell moment. Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna. Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

► Salm responsorial (15)

R. *Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.*

Senyor, heretat meua i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. / Sempre tinc present el Senyor; / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cor reposa confiat: / no abandonareu la meua vida enmig dels morts / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat delícies per sempre. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 10,11-14.18)

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats. Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblació ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats.

Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

► Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 13,24-32)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estels que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosaltres veureu tot això, sapigueu que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el Fill; només ho sap el Pare.»

► Lectura de la profecia de Daniel (Dn 12,1-3)

Por aquel tiempo se levantará Miguel, el gran príncipe que se ocupa de los hijos de tu pueblo; serán tiempos difíciles como no los ha habido desde que hubo naciones hasta ahora. Entonces se salvará tu pueblo: todos los que se encuentran inscritos en el libro. Muchos de los que duermen en el polvo de la tierra despertarán: unos para vida eterna, otros para vergüenza e ignominia perpetua. Los sabios brillarán como el fulgor del firmamento, y los que enseñaron a muchos la justicia, como las estrellas, por toda la eternidad.

► Salmo responsorial (15)

R. *Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti.*

El Señor es el lote de mi heredad y mi copa, / mi suerte está en tu mano. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa esperanzada. / Porque no me abandonarás en la región de los muertos / ni dejarás a tu fiel ver la corrupción. R.

Me enseñará el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 10,11-14.18)

Todo sacerdote ejerce su ministerio diariamente ofreciendo muchas veces los mismos sacrificios, porque de ningún modo pueden borrar los pecados. Pero Cristo, después de haber ofrecido por los pecados un único sacrificio, está sentado para siempre jamás a la derecha de Dios y espera el tiempo que falta hasta que sus enemigos sean puestos como estrado de sus pies. Con una sola ofrenda ha perfeccionado definitivamente a los que van siendo santificados. Ahora bien, donde hay perdón, no hay ya ofrenda por los pecados.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 13,24-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «En aquellos días, después de la gran angustia, el sol se oscurecerá, la luna no dará su resplandor, las estrellas caerán del cielo, los astros se tambalearán.

Entonces verán venir al Hijo del hombre sobre las nubes con gran poder y gloria; enviará a los ángeles y reunirá a sus elegidos de los cuatro vientos, desde el extremo de la tierra hasta el extremo del cielo. Aprended de esta parábola de la higuera: cuando las ramas se ponen tiernas y brotan las yemas, deducís que el verano está cerca; pues cuando veáis vosotros que esto sucede, sabed que él está cerca, a la puerta. En verdad os digo que no pasará esta generación sin que todo suceda. El cielo y la tierra pasarán, pero mis palabras no pasarán. En cuanto al día y la hora, nadie lo conoce, ni los ángeles del cielo ni el Hijo, sólo el Padre.»